

LŐNHÁRT MELINDA

Legyen!

*Tagolódik a szürkeség, a fény
akár a kés, árnyékokra szeli
a hajnalt.*

*Olvad az éj, feketéjébe
tejfelhőket kavar a reggel.*

*Felnő a nappal, hangja lesz,
erőre kap, színe ropogós
kenyér illata.*

*A márciusi levegő harap
tüdődbe és egy új tavaszt
kíván egy szinte széttaposott
hóka hóvirág.*

*És tenyeredbe rejtheted talált
titkodat, de ne tagadd, hogy
mosolyogsz,
s mielőtt továbbállsz,
azt suttogod:
Legyen!*

(fekete fa a félelem...)

*fekete fa a félelem
bőröd alatt zizeg
átüt rajtad és rád szuszog
és te is elhiszed*

*átüt rajtad s te csatakos
inged tépdesheted
még bőröd is levedlenéd
megbénul a kezed*

LŐNHÁRT MELINDA (1975, Kolozsvár) tanár, költő. Kötetei: A látható hiány (2014), Szaggatott (2018, mindkettő a Várad kulturális folyóirat kiadásában jelent meg Nagyváradon). Kolozsváron él. Jelenleg a Györgyfalvi Általános Iskola magyar-tanára.

*fekete fa a félelem
bőröd alatt szuszog
sziszeg neszez zörög zizeg
letenni nem tudod*

*mint fuldokló kit partra vet
az éjszaka sara
csillagtalan hullámokon
csitul el robaja*

*fekete fa a félelem
nem ébredsz hordozod
a nap majd szépen megfürösz
a hold ság altatót*

szekurit

*mennyit váratott magára ez a vihar
míg a versengő felhők felhöröghettek
míg az égi reflektorfények felvillanhattak
s aztán milyen hirtelen törött*

e

s

ő

sz

i

l

á

n

k

o

k

r

a

*minden észszerű magyarázat
akár a szekuritüveg*

AZÉRT

MÉG

SZÉPEN

ÖSSZEVÁGHAT